

یادداشت

حسن هانی زاده
کارشناس ارشد مسائل غرب آسیا

مذاکره از موضع اقتدار

جمهوری اسلامی ایران در چهار دهه گذشته بارها و به روشنی نشان داده حتی در سخت‌ترین شرایط نیز در گفت‌وگو و مذاکره را از موضع عقلانیت و حسن نیت نبسته، اما هیچ‌گاه سرنوشت خود را به میز مذاکره با آمریکا گره نزده‌است، ملتی که از دل انقلاب، جنگ تحمیلی، تحریم و تهدید عبور کرده، نه دل بسته غرب بوده و نه چشم انتظار شرق؛ بلکه با تکیه بر مؤلفه مقاومت، از خود را انتخاب کرده‌است. ایران اگرچه همواره بر صلح‌طلبی تأکید کرده، اما این صلح‌طلبی هرگز به معنای غفلت از دشمن نبوده‌ است؛ چرا که دست ملت ایران در برابر دشمنان، همواره «روی ماشه» بوده و هست و هر خطای محاسباتی با پاسخی پشیمان کننده و دندان شکن مواجه خواهد شد. این واقعیت را باید در کنار کارنامه سیاه آمریکا دید؛ کشوری که تنها هفت ماه پیش، در تیرماه، به تأسیسات هسته‌ای ایران حمله کرد و به‌عنوان حامی تمام‌د رژیم صهیونیستی، در جنگ ۱۲ روزه در کنار این رژیم ایستاد و در شهادت بیش از هزار نفر از مردم کشورمان نقشی مستقیم ایفا کرد.

مذاکرات اخیر ایران و آمریکا در شرایطی برگزار شد که تهدیدات نظامی واشنگتن و جریان‌سازی مستمر رسانه‌های وابسته به لابی صهیونیستی نه تنها متوقف نشده، بلکه با شدت و هدف گذاری مشخص ادامه دارد. با این حال، جمهوری اسلامی ایران نه از سر فشار، بلکه بنا به درخواست کشورهای منطقه و مجموعه‌ای از کشورهای اسلامی و عربی، وارد این مسیر شده؛ مسیری که ذاتاً باید در فضایی آرام و به دور از تهدیدهای امنیتی و نظامی طی شود، اما عملاً چنین فضایی از سوی طرف آمریکایی فراهم نشده‌است. ورود ایران به این مذاکرات، کاملاً حساب‌شده و از منظری صرفاً سیاسی صورت گرفت؛ آن هم با یک خط قرمز روشن: محدود ماندن گفت‌وگوها به موضوع هسته‌ای و رفع تحریم‌ها. جمهوری اسلامی ایران از ابتدا تأکید کرده‌توان دفاعی، برنامه‌موشکی و جایگاه محور مقاومت، مطلقاً موضوع مذاکره نیست و نخواهد بود. در همین چارچوب، اگرچه در ابتدا بحث بر سر برگزاری مذاکرات در استانبول مطرح بود، اما در نهایت مسقط، پایتخت عمان به‌عنوان محل گفت‌وگوها انتخاب شد؛ انتخابی که نشان از ترجیح ایران برای مدیریت مذاکرات در فضایی کنترل شده و به دور از هیاهوی رسانه‌ای دارد.

دور نخست مذاکرات، آن‌گونه که گزارش‌ها نشان می‌دهد، بیشتر به تعیین چارچوب‌ها و انتقال مطالبات طرفین گذشت. هیئت ایرانی مواضع خود را به روشنی درباره تمرکز بر پرونده هسته‌ای و رفع تحریم‌ها مطرح کرده و طرف آمریکایی نیز خواسته‌های خود را از مسیر واسطه عمانی منتقل کرد. با این حال، نکته نگران کننده و معنادار، حضور چهره‌هایی مانند کوشر، داماد رئیس جمهور آمریکا و ژنرال کوپر، فرمانده سنتکام در حاشیه این روند است؛ حضوری که در مذاکرات گذشته سابقه نداشته و می‌تواند نشانه‌ای از تلاش آمریکا برای گره‌زدن مسیر سیاسی به ملاحظات امنیتی و نظامی باشد. همین مسئله سبب شده دور اول مذاکرات تا تردیدهای جدی همراه باشد. هرچند تبادل نظر با به صورت غیرمستقیم انجام‌شده و احتمال ادامه مذاکرات به صورت گام به گام در روزهای آینده وجود دارد، اما همه چیز به میزان حسن نیت طرف آمریکایی بستگی دارد. اگر واشنگتن در چارچوب توافق‌شده باقی بماند، مذاکرات می‌تواند ادامه پیدا کند؛ اما در صورت طرح موضوعاتی مانند توان دفاعی و موشکی ایران، این مسیر بی‌تردید به بن‌بست خواهد رسید.

این واقعیت را نباید نادیده گرفت که آمریکا حدود هشت ماه پیش به خاک ایران حمله کرده و به ادعای برخی منابع، چند پایگاه هسته‌ای را هدف قرار داده‌است؛ با این حال، امروز پای میز مذاکره نشسته‌است. تجربه نشان داده گزینه جنگ نه تنها مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه هزینه‌های سنگینی برای آغازکننده آن به همراه دارد. ایران اگرچه اهل مذاکره‌است، اما همزمان انگشت روی ماشه دارد و با هوشیاری کامل، تحرکات آمریکا و رژیم صهیونیستی را زیر نظر گرفته‌است.

پدیرش این مذاکرات، به‌ویژه در پی درخواست کشورهای مانند ترکیه، پاکستان، امارات قطر و مصر، به‌معنای حل و فصل ریشه‌ای اختلافات تهران و واشنگتن نیست. از سوی دیگر، نقش آفرینی مستقیم آمریکا در دآوری درباره برنامه هسته‌ای ایران، عملاً به تضعیف جایگاه آژانس بین المللی انرژی اتمی انجامیده و یک بدعت خطرناک در نظام بین الملل به شمار می‌رود؛ بدعتی که در آن، آمریکا هم‌محری سیاست‌های نظامی است و هم مدعی داوری. با این همه، جمهوری اسلامی ایران برای اقناع افکار عمومی و اثبات اینکه آغازگر جنگ نیست، حسن نیت خود را بار دیگر نشان داد. اما این پیام همچنان پابرجاست؛ ایران جنگ طلب نیست، اما اگر جنگی به آن تحمیل شود، پاسخ، قاطع، فراگیر و پشیمان کننده خواهد بود.

خبر

انتقاد سیدحسن خمینی از برخی چهره‌های سیاسی

از جمهوری اسلامی منتفع شده‌اند اما پای آن نمی‌ایستند

یادگار امام(ره) با تأکید بر اینکه سیاست‌ها و اعمال ما باید به گونه‌ای باشد که بیشترین منفعت را عموم ببرند، تصریح کرد: چه بسیار کسانی که بیش از همه از جمهوری اسلامی منتفع شدند اما روز مبادای اصلش نایستادند. حجت‌الاسلام والمسلمین سیدحسن خمینی پنجشنبه گذشته در سخنانی در مراسم تجدید میثاق رئیس و اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام با آرمان‌ها تصریح کرد: امروز دشمنان از هر سو آمده‌اند، اما آموزه‌ای را از امام‌را حل به یادگار گرفته‌ایم و آن اینکه وقتی با هم و یک ملت باشیم، قدرتمان بسیار بالاست. ما دوره‌های دیگر از جمله دوره جنگ را هم طی کردیم؛ آن دوره هم همین گونه بود؛ در آن دوره همه با هم بودند. آن وقت هم وقتی همه با هم شدیم، از این منظرگاه عبور کردیم. یادگار امام(ره) افزود: حکمرانی اجتماعی مهم است؛ رضایت عموم جامعه شرط اساسی اداره کشور است که در این زمینه در بعضی جاها ضعف‌هایی داشته‌ایم. به تعبیر رهبر معظم انقلاب، «مگس بر زخم‌ها می‌نشیند». ابتدا باید خودمان زخم‌ها را بررسی کنیم و مجمع تشخیص مصلحت نظام جی‌گاهی است که می‌تواند تشخیص درستی از مسائل داشته‌باشد.

ایران با وجود پیمان شکنی‌های متعدد آمریکا باز هم پذیرفت با نمایندگان این کشور پای میز مذاکره بنشیند

دیپلماسی با انگشت روی ماشه

گروه سیاسی | نخستین نشست‌ها از تازه‌ترین دور مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا، سرانجام روز جمعه در مسقط، پایتخت عمان برگزار شد. مذاکرات به صورت سه جلسه متوالی، با حضور هیئت‌هایی از ایران و آمریکا به میزبانی وزیر خارجه عمان انجام گرفت. این نشست‌ها در ادامه رایزنی‌هایی بود که پیش از این در کشور ترکیه رخ داده بود. صبح جمعه پیش از برگزاری مذاکرات، هیئت‌های دو طرف در برنامه‌هایی جداگانه با وزیر خارجه کشور میزبان دیدار کردند.

■عراقچی: برای قضاوت زود است

وزیر خارجه ایران دیشب پس از پایان گفت‌وگوهای مسقط، نتایج این گفت‌وگوها را تشریح کرد و گفت: این گفت‌وگوها شروع خوبی بود، اما ادامه آن منوط به انجام مشورت‌ها در پایتخت‌ها و تصمیم‌گیری درباره نحوه ادامه مسیر است. عراقچی اظهار کرد: مذاکرات از ساعت ۱۰ صبح آغاز شد و تا نزدیک ساعت ۱۸ ادامه داشت و طی آن، جلسات متعددی به‌صورت غیرمستقیم برگزار شد. آقای «بدر البوسعیدی» وزیر خارجه عمان نقش فعالی در میزبانی و انتقال پیام‌ها و دیدگاه‌های دو طرف ایفا کرد و چندین دور تبادل نظر میان طرفین انجام‌شد.

وی خاطرنشان کرد: درباره اصل ادامه مذاکرات تقریباً توافق نظر وجود دارد و مقرر شده مذاکرات ادامه پیدا کند، اما زمان و تاریخ دور بعدی پس از مشورت‌های بعدی و از طریق میانجی عمانی تعیین خواهد شد. عراقچی با اشاره به شرایط آغاز دوباره مذاکرات گفت: پس از حدود هشت ماه پرتنش و پشت سر گذاشتن یک جنگ و مجموعه‌ای از تحولات، روند گفت‌وگوها از سر گرفته شده‌است.

به گفته وی، در صورتی که همین رویکرد از سوی طرف مقابل ادامه یابد، امکان دستیابی به یک چارچوب مورد توافق برای ادامه مذاکرات و موضوعات مطرح شده در جلسات بعدی

وجود دارد، با این حال قضاوت نهایی از روزهنگام دانست.

وزیر خارجه ایران پیش از آغاز گفت‌وگوها هم در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: ایران با چشمانی باز و بدون از یاد بردن رویدادهای سال گذشته وارد مسیر دیپلماسی می‌شود. ما با حسن نیت وارد تعامل می‌شویم و در عین حال، قاطعانه بر حقوق خود ایستادگی می‌کنیم.

■نمایش‌های بی‌خاصیت

همزمان با برگزاری دور جدید مذاکرات، حضور فرمانده ستاد مرکزی ارتش آمریکا (سنتکام) در کنار هیئت آمریکایی، توجه رسانه‌ها را چه در داخل ایران و چه در سطح بین الملل به خود جلب کرد.

واکنش‌ها به این موضوع که نخستین بار توسط روزنامه آمریکایی وال استریت ژورنال مطرح شد، فراوان بود.

در ایران، شماری از چهره‌ها، این حضور را نمایش قدرتی از سوی طرف آمریکایی دانستند. نظام‌الدین موسوی، مدیرعامل پیشین خبرگزاری فارس و نماینده فعلی مردم‌تهران در مجلس، خطاب به وزیر خارجه نوشت: فرمانده سنتکام بدون اطلاع قبلی در میان هیئت مذاکره کننده آمریکایی چه می‌کند؟ مذاکرات را متوقف می‌کردید و فرماندهان نظامی را می‌بریدید.

یورونیوز هم نوشت: «بدر کوپر» نماینده در هم‌تنیدگی غیرقابل وصف دیپلماسی و امنیت در روابط ایران و آمریکا ست؛ به گونه‌ای که حضور یا حتی طرح نام یک فرمانده ارشد نظامی، می‌تواند بر فضای اعتماد، محاسبات

طرفین و افکار عمومی تأثیرگذار باشد. علاوه بر این، حضور «جرد کوشر» داماد یهودی دونالد ترامپ در این دور از مذاکرات هم از چشم رسانه‌ها دور نماند.

■موضوع هسته‌ای یا موشکی؟

در حالی که طرف ایرانی اعلام کرده بود در این دور از مذاکرات هم صرفاً موضوع هسته‌ای به بحث گذاشته خواهد شد؛ شنیده‌هایی هم از احتمال طرح موضوع موشکی مطرح شد. چنان‌که لورنس نورمن، خبرنگار وال استریت ژورنال به روایت خبر آن‌لاین، مذاکرات مسقط‌را در شبکه ایکس این‌گونه تحلیل کرد: آیا ایالات متحده موفق خواهد شد راه را برای مذاکراتی جدی بر سر حمایت‌های نیابتی ایران و برنامه موشک‌های بالستیک باز کند یا اینکه تنها اشاره‌ای گذرا به آن‌ها خواهد شد یا اصلاً صحبتی نمی‌شود؟
بیانیه‌های رسمی دولت‌ها را فراموش کنید؛ فقط آنچه «داخل اتاق مذاکره» می‌گذراند اهمیت دارد. آیا ایران با پیشنهادی جدی، حداقل در حوزه هسته‌ای وارد اتاق می‌شود تا نشان دهد برای مذاکراتی سریع آماده‌است نه یک روند فرسایشی و کند؟ و آیا ایالات متحده اصلاً برنامه‌ای برای کاهش تحریم‌ها دارد؟

■صلح‌طلبی‌های بین‌المللی

همزمان با برگزاری مذاکرات در مسقط، وزیر خارجه قطر هم در تماس تلفنی با همتای ترکیه‌ای بر اهمیت تقویت تلاش‌ها به منظور کاهش تنش و تقویت امنیت در منطقه از طریق

گفت‌وگو و ابزارهای مسالمت‌آمیز تأکید کرد.

به نوشته ایسنا، «شیخ محمد بن عبدالرحمان بن جاسم آل ثانی» نخست‌وزیر و وزیر خارجه قطر دیروز با «هاکان فیدان» همتای ترکی خود تلفنی گفت‌وگو کرد.

بر اساس اعلام وزارت خارجه قطر، در این گفت‌وگوی تلفنی، طرفین علاوه بر بررسی راه‌های گسترش روابط میان دوحه و آنکارا، درباره تحولات جاری در منطقه و برخی مسائل مورد علاقه دو کشور تبادل نظر کردند.

به گزارش شبکه خبری الجزیره، وزارت امور خارجه چین هم در بیانیه‌ای اعلام کرد این کشور از ایران در دفاع از منافعتش حمایت می‌کند و با «قلدری‌های یک‌جانبه» مخالف‌است.

در ادامه این بیانیه آمده است چین از ایران در صیانت از حاکمیت، امنیت، عزت ملی و حقوق و منافع مشروعش حمایت می‌کند. «فیصل بن فرحان» وزیر خارجه عربستان سعودی هم روز گذشته درباره موفقیت مذاکرات میان ایالات متحده و ایران و یافتن مسیری برای مذاکره ابراز امیدواری کرد. «دمتری پسکوف» سخنگوی کاخ کرملین هم روز جمعه در جمع خبرنگاران ضمن استقبال از آغاز مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در مسقط، خواستار خویشتن‌داری کشورهای ذی‌نفع در مسئله ایران شد.

■نیروهای مسلح در بالاترین سطح آماده‌باش

همچنین سخنگوی اسبق وزارت خارجه دیروز با تأکید بر اینکه دیپلماسی ابزاری برای منافع ملی است، تأکید کرد: ایران از دیگر ابزارهای قدرتش برای تأمین منافع چشم‌پوشی نمی‌کند و از امشب نیروهای مسلح را در بالاترین سطح آماده‌باش در ماه‌ها

و روزهای اخیر حفظ خواهد کرد.

عباس موسوی، سخنگوی اسبق وزارت خارجه با اشاره به «خدعه آمریکا در مذاکرات پیشین مسقط و منفجر کردن میز دیپلماسی و به تبع بی‌اعتمادی شدید ایرانیان به دولت فعلی آمریکا» و نیز «لشکرکشی بی‌سابقه آمریکا به منطقه با اهداف معلوم، به‌ویژه گستراندن سایه جنگ به مثابه شمشیر داموکلس بر سر ایران برای تسلیم‌شدن» در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: دیپلماسی و گفت‌وگو ابزاری در خدمت منافع ملی است که ایران در حال بهره‌گیری به‌موقع و بهینه از آن است. با وجود این، با توجه به واقعیات پیش گفته، ایران از دیگر ابزارهای قدرت خود برای تأمین منافع ملی از جمله قدرت نظامی) چشم‌پوشی نخواهد کرد و از امشب نیروهای مسلح خود را در بالاترین سطح آماده‌باش در ماه‌ها و روزهای اخیر نگه داشته و نگاهی هم به تحرکات ضدامنیت ملی در اقصی نقاط کشور به‌ویژه مرزهای هوایی، زمینی و دریایی خواهد داشت.

■خبرسازی‌های بی‌خاصیت

چهارشنبه‌شب، پس از آنچه از سوی برخی رسانه‌ها «درز دادن اطلاعات به قصد فشار بر ایران» عنوان شد، خبر رسید طرف آمریکایی با تغییر محل مذاکرات از ترکیه به عمان موافقت نکرده و مذاکراتی برگزار نخواهد شد. برای کمتر از ساعتی، خبر لغو مذاکرات، خبر یک رسانه‌ها بود تا آنکه وزیر خارجه کشورمان در توئییتی از برگزاری مذاکرات در روز جمعه، آن هم در عمان خبر داد و پس از آن بود که طرف آمریکایی تأیید کرده به خواسته طرف ایرانی تن داده و مذاکرات در همان محلی برگزار خواهد شد که ایرانی‌ها خواسته‌اند و فعلاً خبری از آتش‌بازی ادعایی آمریکایی نیست.

سرعت این خبرسازی و خنثی شدن آن، به گونه‌ای بود که برخی کانال‌ها به طنز نوشتند: «به آن‌هایی که رفته‌اند پمپ بنزین خیر بدهید برگردند».

شورای اسلامی و به‌ویژه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، در چارچوب وظایف نظارتی خود، روند مذاکرات را به صورت دقیق و مستمر

رصد کرده و با قاطعیت از منافع ملی، امنیت راهبردی و حقوق ملت ایران

صیانت خواهد کرد.

دور جدید مذاکرات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران و آمریکا دیروز ۱۷ بهمن در مسقط پایتخت عمان برگزار شد و ارزایی حسن‌نیت و جدیت طرف مقابل از مهم‌ترین دستورکارهای هیئت ایرانی در این دور از گفت‌وگوها ست.

رئیس کمیسیون امنیت ملی:

مجلس، روند مذاکرات را به دقت رصد می‌کند

در تصمیم‌سازی‌های کلان جمهوری اسلامی تبدیل

شده است.

عزیزی با اشاره به برگزاری مذاکرات مسقط، اظهار کرد:

تیم مذاکره‌کننده باید با اتکا به مؤلفه‌های قدرت ملی، اقتدار میدانی و پشتوانه مردمی، از موضعی فعال و قدرتمند در فرایند مذاکرات حضور یابد. بدیهی است تیم مذاکره‌کننده باید با هوشیاری کامل، بهره‌گیری از تجارب گذشته و در چارچوب خطوط قرمز نظام، مأموریت صیانت از حقوق مسلم ملت ایران را دنبال کند.

رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس افزود: مجلس

خبر

یادداشت

دکتر هیراد مخبري
کارشناس ارشد مسائل قفقاز

مذاکره با غرب پیام قدرت به منطقه

همزمانی مذاکرات ایران با طرف‌های غربی و حضور امیر نصیرزاده در باکو را اگر صرفاً یک تقارن تقویمی بدانیم، از فهم بخش مهمی از منطق سیاست خارجی غفلت کرده‌ایم. در روابط بین الملل، «زمان» خود بخشی از پیام است. وقتی کشوری در میانه یک چانه‌زنی حساس با قدرت‌های بزرگ، همزمان تحرکات امنیتی و منطقه‌ای خود را برجسته می‌کند، در واقع در حال ارسال پیام چندلایه به چند مخاطب است؛ پیامی که هم به همسایه منتقل می‌شود و هم به طرف مذاکره.

نخست باید جایگاه قفقاز جنوبی در معادلات امنیتی ایران را در نظر گرفت. این منطقه صرفاً یک همسایه جغرافیایی نیست؛ بخشی از محیط امنیتی بلافاصل ایران است که

تحولات آن می‌تواند مستقیماً بر توازن داخلی و منطقه‌ای اثر بگذارد. کریدورهای ترانزیتی، پیوندهای قومی و مذهبی و رقابت قدرت‌های منطقه‌ای و فرمانطه‌های، همگی قفقاز را به عرصه‌ای حساس برای تهران تبدیل کرده‌اند. در چنین شرایطی، گفت‌وگو با باکو در مقطعی که مذاکرات مهمی در جریان است، حامل این پیام است که سیاست منطقه‌ای ایران مستقل از روند مذاکره با غرب دنبال می‌شود و امنیت پیرامونی، موضوعی نیست که به عنوان ابزار معامله مورد استفاده قرار گیرد.

در سطحی دیگر، این همزمانی می‌تواند کارکرد بازدارنده داشته باشد. در تجربه‌های گذشته دیده شده برخی بازیگران تلاش می‌کردند از پرونده‌های منطقه‌ای به عنوان اهرم فشار در مذاکرات کلان استفاده کنند. حضور یک مقام عالی‌رتبه نظامی در باکو در بحبوحه مذاکرات، نشان می‌دهد تهران صرفاً بر مسیر دیپلماتیک تکیه ندارد، بلکه مجموعه‌ای از ابزارهای سیاسی و امنیتی را به صورت هم‌افزا به کار می‌گیرد. این به معنای ترجیح تنش نیست، بلکه به معنای مدیریت موازنه است؛ یعنی نشان دادن این واقعیت که ایران نسبت به تغییرات ژئوپلیتیکی در همسایگی خود حساس است و اجازه نخواهد داد ترتیباتی خارج از اراده و منافعش شکل بگیرد.

از منظر باکو نیز این سفر می‌تواند نشانه‌ای از تمایل تهران به تنظیم روابط بر پایه موازنه‌ای پایدار باشد. روابط دو کشور در سال‌های اخیر میان همکاری اقتصادی و بی‌اعتمادی‌های امنیتی در نوسان بوده است. گفت‌وگو در چنین مقطعی می‌تواند تلاشی برای کاهش سوبرداشت‌ها و جلوگیری از ورود رقابت قدرت‌های بزرگ به روابط دوجانبه تلقی شود. اثرگذاری است، در میز مذاکره نیز دست پرتری خواهد داشت. این همزمانی می‌تواند این سیگنال را منتقل کند که تهران بازیگری منفعل یا صرفاً واکنشی نیست؛ بلکه در حال مدیریت همزمان چند سطح از تعامل است. به بیان دیگر، پرونده مذاکره با غرب، تمام ساحت‌های سیاست خارجی ایران را تعریف نمی‌کند و تهران گزینه‌های متنوعی برای تنظیم رفتار خود در اختیار دارد.

نکته مهم دیگر، جلوگیری از پیوند خوردن معادلات قفقاز با رقابت‌های گسترده‌تر ژئوپلیتیکی است. در سال‌های اخیر نشانه‌هایی از افزایش حضور و نفوذ برخی بازیگران فرامنطقه‌ای در باکو مشاهده شده است. ایران با فعال نگه داشتن دیپلماسی امنیتی، این پیام را منتقل می‌کند که ترتیبات پایدار در قفقاز بدون در نظر گرفتن منافع همسایگان اصلی امکان پذیر نیست. این پیام هم خطاب به باکو است که موازنه در روابط خارجی خود را حفظ کند و هم خطاب به واشنگتن که با طراحی ژئوپلیتیک منطقه بدون توجه به واقعیت‌های جغرافیایی و توازن قوا، می‌تواند به بی‌ثباتی بین‌جلمد

در مجموع، این همزمانی را باید بخشی از یک راهبرد چندسطحی دانست: تثبیت موازنه در محیط پیرامونی، تقویت قدرت‌چانه‌زنی در مذاکرات و پیشگیری از شکل‌گیری ترتیبات امنیتی مغایر با منافع ملی. نه می‌توان آن را صرفاً پیامی به باکو دانست و نه صرفاً اقدامی نمایشی در برابر آمریکا. در سیاست بین الملل، کنش‌های مؤثر معمولاً همزمان چند مخاطب را هدف قرار می‌دهند. اگر این رویکرد با مدیریت دقیق تنش و پرهیز از سو‌برداشت همراه شود، می‌تواند هم به تثبیت جایگاه ایران در قفقاز کمک کرده‌هم موقعیت تهران را در فرایندهای مذاکراتی تقویت کند.